

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter at der i Henhold til Bestemmelserne i Lov om Menighedsraad af 10. Maj 1912 § 30 i forskellige Pastorater i Landet er ansat Andenpræster, har der vist sig nogen Vanskelighed med Hensyn til Kirkebetjeningen ved de af Andenpræsterne afholdte Gudstjenester og Forsamlinger. Ministeriet har i dette Forhold ment at maatte fastslaa, at den nævnte Lovbestemmelses Ligestillen af Andenpræsten med en residerende Kapellan maa medføre, at de ved den eller de Kirker, ved hvilke Andenpræsten er beskikket, ansatte Kirkebetjente maa være pligtige at gøre Tjeneste ved alle de Gudstjenester, saavel de almindelige som særlige, og de gudelige Forsamlinger, som af Andenpræsten afholdes i en af Pastoratets Kirker. Men herved paaføres der de vedkommende Kirkebetjente et betydeligt Overarbejde, og navnlig i Købstæder, hvor der i Forvejen stilles meget betydelige Krav til Kirkebetjeningen, har det givet Anledning til Klager fra Kirkebetjente over Overbebyrdelse med Arbejde.

Ministeriet maa nu ogsaa finde det naturligt, at den Kreds af Beboere, der ønsker en Andenpræst ansat, og som efter Lovens Regler selv skal udrede Præstens Løn, ogsaa sørger for Kirkebetjeningen i Lighed med, hvad der ved Lov om Kirkers Brug af 15. Maj 1903 § 9 er fastsat ved anden Brug af Kirken, der falder udenfor den almindelige. Man har derfor i Lovforslaget

foreslaaet, at forsaauidt det ved det af Ministeriet approberede Regulativ for Ordningen af Embedsforholdet mellem Sognepræsten og Andenpræsten er fastsat, at der afholdes flere Gudstjenester i Pastoratet end de hidtil sædvanlige, skal Kirkens Betjente ikke være pligtige at forrette Tjeneste ved de af Andenpræsten afholdte Gudstjenester eller ved de kirkelige Handlinger, der afholdes i umiddelbar Forbindelse med disse Gudstjenester.

Kirkebetjeningen har man da tænkt ordnet paa den i Lov om Brugen af Kirker af 15. Maj 1903 § 9 for det der omhandlede Tilfælde fastsatte Maade, saaledes at det paahviler den Kreds, der har begæret Andenpræsten ansat, at sørge for Kirkebetjeningen enten ved at træffe Aftale med vedkommende Kirkebetjent i det Tilfælde, hvor denne kan overkomme Arbejdet, hvilket navnlig vil kuune finde Anvendelse i Landsognene, eller at formaa en anden dertil egnet til at overtage Kirkebetjentenes Forretninger. Bestemmelsen om, at sædvanligt Offer og Akcidenser skal tilfalde Kirkens Betjente, er en Følge af, at disse Ydelser indgaar som Løndel i de Kirkebetjentene tilkommende Lønninger, men dette vil iøvrigt bortfalde, efterhaanden som Offer og Akcidenser afløses i Henhold til Bestemmelserne i Lov indeholdende forskellige Bestemmelser vedrørende Folkekirkens Præsters Lønningsforhold af 14. Marts 1913 § 4.